

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien I., Dorotheergasse 16, honlap: <http://reformatus.at/> e-mail: monika.karvansky@reformatus.at

Karvansky Mónika református lelkipásztor Tel.: +43 699/188 780 68

„A minden kegyelemnek Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (Péter első levele 5, 10-11.)

Kedves Testvéreink!

Istentiszteleteink rendje a Reformáció jegyében és 2021. novemberében:

2021.	október 31.	du. 17. óra:	Reformációi istentisztelet Konfirmáció, Úrvacsora
2021.	november 13.	du. 15. óra:	Ökumenikus imaóra - Németóvár Megemlékezés 1956, koszorúzás
2021.	november 14.	du. 17. óra:	Istentisztelet
2021.	november 21.	du. 17. óra:	Istentisztelet
2021.	november 28.	du. 17. óra:	Adventi istentisztelet

ÖKUMENIKUS IMAÓRA – MEGHÍVÓ

Hagyományos ökumenikus imaóra keretében emlékezünk november 13-án 15.00 órai kezdettel a németóvári István király alapítású templomban (Bad Deutsch-Altenburg, Marienkirche) az 1956-os forradalom hőseire, valamint a külhonban eltemetett magyarokra. A hármashatár mellett a temetőkertben található magyarok szimbolikus sírjánál koszorúzással, közös imádsággal hajtunk fejet és teszünk hitet arról, hogy a magyar keresztyén örökségünk lángját elődeinkhez méltóan visszük tovább.

* * *

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk az őszi gyülekezeti alkalmakra:

* Gyermekeket istentisztelet alkalmára szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket vasárnaponként 17.00 órától a gyülekezeti teremben.

* A lelkigondozás, keresztlő, esküvő, temetés, egyházi hivatalos ügyintézés, stb. igénye esetén a fenti elérhetőségeken keresztül a lelkipásztor elérhető.

* A gyülekezet aktuális időpontjairól, alkalmairól az Ausztriai Magyar Reformátusok Facebook-oldalon, valamint a reformatus.at honlapon is értesülhetnek.

AZ ISTENTISZTELETEK ALKALMÁN BETARTANDÓ ELŐÍRÁSOK

Az aktuális előírásoknak megfelelően tartjuk alkalmainkat, melyekről a templomban kihelyezett táblákon értesülhetnek. Kérjük a Testvéreket az előírások betartására!

Aldás, békesség! Békesség Istentől!

Bécs, 2021. október 25.

A gyülekezet vezetősége

REFORMÁCIÓ – KONFIRMÁCIÓ – ÚRVACSORA

ÜNNEPI ISTENTISZTELET – 2021. október 31. – 17.00 óra

Az elmúlt hónapokban a konfirmációi felkészülés, az Isten igazságaival való ismerkedés, a hit útján járás, a személyes hitelmények, a Szentírással, mint az élet könyvével való találkozás, a régi zsoltáraink, egyházi dicséreteink dallama és üzenete, református vallásunk alappilléreinek megismerése, Jézus Krisztus követése, és sok más hitépítő és hitmélyítő mozzanat töltötte be a vasárnap délutáni alkalmak idejét.

Október 31-én, a Reformáció ünnepén gyülekezetünk ifjai vallás tesznek hitükről az ünnepi istentisztelet keretében.

Mit hiszel a közönséges keresztyén anyaszentegyházról?

Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által magának gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.

Négy ifjú immár készen áll, hogy a Reformáció ünnepén vallást téve hitükről elkötelezzék magukat Jézus Krisztus követésére, a hit útján és a református vallásban való megmaradásra, a gyülekezet közösségében vállalt szolgálatok végzésére.

Legyünk hitvallástételüknek tanúi, gyülekezetként álljunk mögöttük, hordozzuk imádságban őket, hogy közösségünk és anyaszentegyházunk általuk is bővüljön, kiteljesedjen, és mint Krisztus testének élő tagjai, együtt dicsérhessük és áldhassuk a Szentháromság egy, örök és igaz Istent.

Az ünnepi istentisztelet után a konfirmandusok és szüleik a templomudvaron megrendezésre kerülő szeretetvendégség közösségébe hívják a Testvéreket.

ADOMÁNYOK GYŰJTÉSE – ÚRVACSORAI KISKELYHEK

Az elmúlt másfél évben a járványhelyzet miatt voltak olyan ünnepi alkalmak, mikor az úrvacsora közösségében nem részesülhettünk, vagy csak nagyon szigorú feltételek mellett vehettük magunkhoz az úrvacsora szent jegyeit. A közös kehelyből részesülés előre láthatóan több évig nem lehetséges. Ezért gyülekezetünk részére szeretnénk további úrvacsorai kiskelyheket készíttetni, hogy az úrvacsorai bort méltóképpen szolgálthassuk ki a Testvéreknek.

Az úrvacsorai kiskelyhekre adománygyűjtést hirdetünk, valamint a Reformációi ünnepi istentisztelet perselypénzét is e célra különítjük el. A konfirmandusok családjai Isten dicsőségére szánt adományait is az úrvacsorai kiskelyhek készíttetésére ajánlották fel.

Szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik eddig adományaikkal hozzájárultak a gyűjtéshez, és szeretettel várjuk mindazon Testvérek adományát, akik szívesen támogatják a gyülekezet e közös ügyét.

JÁKOB LAJTORJÁJA – FELETTÜNK IS NYITVA AZ ÉG

„Jákob pedig elindult Beérsebából, és Hárán felé tartott. Elért egy helyre, és ott töltötte az éjszakát, mert a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen. És álmot látott: Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. Odafönt pedig az Úr állt, és ezt mondta: „Én vagyok az Úr... én veled vagyok, megőrizlek téged.” (1Mózes 28,10-15)

Bécs belvárosában sötétedéskor messziről látszik a Szent István katedrális tornyán sárgán világító létra. Személy szerint engem magával ragad a magas tornyon sugárzó installáció, amit a Testvérek közül is bizonyára sokan láttak, vagy hallottak, olvastak róla.

A világváros közepén ez az ég felé magasodó létra üzenetet hordoz a 21. század embere számára. A gond ott kezdődik, hogy a legtöbben nem ismerik ennek a szimbólumnak a hátterét, a lényegét, ezért legfeljebb esztétikai élményt nyújthat számukra ez a művészi alkotás. Szimbolikus üzenetet hordoz mindazok számára, akik ismerik Jákob álmát, a földtől egészen a mennyig érő létrát, melynek tetején maga az Úr áll. Ez a művészi

installáció azt üzeni a szemlélőnek, hogy a földi élet nyomorúságai, harcai, küzdelmei nem csupán horizontális történések, mert mindezek felett kitárul az ég, nyitva a menny felettünk.

A bibliai őstörténettel párhuzamot vonva a régmúlt és a ma között felfedezhetjük, hogy nincs semmi új a nap alatt. Több ezer év távlatából Isten az maradt, aki volt, ami számunkra jó hír. De azt is látni kell, hogy több ezer év távlatából sajnos az ember is az maradt, aki volt, és ezt jól szimbolizálja Jákob személye.

Jákob, aki Izrael egyik ősatya volt, emberi megítélés szerint nem érne el magas helyezést, ha karakterét, tetteit, életét ember értékelné. Az isteni kegyelem hatósugarában, az isteni eleve elrendelés szerint viszont Isten többet gondolt róla, vele, általa, mint azt ő valaha is remélni merte volna. A létra, ami a kettőt összeköti, az az Istentől emberhez érkező kegyelem, melynek hatósugarában Isten ugyanaz marad, aki volt, és az ember pedig azzá lehet, akinek Teremtője elgondolta, megalkotta őt. Ez az őstörténet Jákobjának, de a 21. század Jákobjainak olyan megerősítést, kapaszkodót, reményt ad, ami a földi síkról felemeli az ember tekintetét, de nemcsak azt, hanem az életét is.

Az őstörténet Jákobja hogyan is kezdte pályafutását? Az emberi ügyeskedés, az előbbre jutás, a siker utáni vágy, a gazdagodás, a „másiknál jobb vagyok, én többet érek, mint a másik” érzése hajtotta őt, mint ma is oly sok embert. És meddig jutott? Csalóvá vált, aki becsapta testvérét, beteg apját, ami miatt üldözötté lett, és menekülnie kellett. Jákob fondorlatos módon kicsalta testvérétől annak a kornak egyik legnagyobb státuszszimbólumát, az elsőszülöttségi jogot. Az éhes bátytól egy tál lencséért „ügyeskedéssel megveszi” ezt az Ézsauak alanyi jogon járó státuszát. Micsoda furfangos üzlet, micsoda magas profitot ígérő biznisz, mely végre elhozza számára az emberi számítás szerint vágyott első helyet!

A mai világunkban mások a körülmények, a lehetőségek, az eszközök, de az ember ugyanaz maradt, mint ez az ügyeskedő Jákob, akinek nem volt elég a megszerzett elsőszülöttségi jog! Így van ez, amikor az ember elindul a lejtőn. Kellene még az atyai áldás is, ami a kornak ugyanilyen nagy jelentőséggel bíró státuszszimbóluma volt. Ehhez a csaláshoz már szövetségest is talált édesanyja, Rebeka személyében, aki segített fiának a saját férjét becsapni. Az anya segít az álcázásban, hogy a már nem jól látó apa azt higgye, Ézsaut áldja meg. Láthatjuk azt, hogy miként fokozódik a bűn az emberek életében, mely a családi kötelékek szétszakítását okozza.

Mikor már mindent megszerzett Jákob, amire oly nagyon áhítozott, mikor már azt hitte, hogy sínen van az élete, a karrierje, az egzisztenciája, akkor érik utol bűnei. És hogy a kétszeresen becsapott báty, Ézsau gyilkos dühe ne érje utol, menekülnie kellett. Egyszer csak a semmi közepén, a pusztában találja magát. Egyedül, elhagyottan, félelmek, aggodalmak, kétségek között. Talán már megbánással a szívében.

A bűnei és félelmei súlyától, a meneküléstől kifáradt Jákob a pusztában egy kőre hajtja fejét és álmot lát. **Egy létrát ábrázol az álmokép, mely összeköti a mennyet és a földet, melyen angyalok járnak a két világ között, és a létra tetején maga az Úr áll.** Isten megismétli azt az atyai áldást, amit Jákob csalással szerzett meg, ezzel deklarálja, hogy az áldás érvényben marad az emberi bűn és cselvetés ellenére is.

De Isten tudja azt is, hogy ebben a helyzetben ez az ígélet vajmi kevés az egzisztenciálisan teljesen megsemmisült Jákobnak. Tudja azt, hogy ennek a hazug csalónak bátorítás kell, hogy ne pusztuljon el testi és lelki értelemben is a bűnei súlyától. Jákob ígéletet kap: „**Én veled vagyok!**” Egy ember ennél nagyobb ígéletet nem kaphat! A Vagyok, az Immánuel - Velünk az Isten, azt ígéri, hogy *ne félj Jákob, én veled vagyok a világ végezetéig! Én veled vagyok most is, mikor a világod összeomlott, úgy érzed, hogy véget ért.* Ez az ígélet azt jelenti, hogy van tovább, méghozzá olyan valakivel az oldaladon, aki jó irányba vezet téged.

Az álomban látott létra jelképe annak, hogy csak úgy „**magától megnyílik az ég**”, ahogyan Reményik verséből ismerjük, és jelzi, hogy Isten az elesett, bűneitől földig sújtott ember életébe megjelenik. És ahol Isten jelen van, ott a káoszból rend, a félelemből bizalom, az aggodalomból tettvágy, az elkeseredésből lelkesedés lesz.

Jákob helyzete kívülről szemlélve nem változott meg. A bűnei miatt továbbra is menekülnie kellett Beérsebából Háránba. Ahol szintén nagy életpróbák és küzdelmek vártak rá, a bűneivel és annak következményével szembe kellett nézni, a mindennapok harcait meg kellett vívni. De ott volt az ígélet, mely belülről erősítette, bátorította, tette sarkallta, kitartásra, elfogadásra nevelte. Mert azon a fájdalmas éjszakán, mikor összeomlani látszott a jól felépített élet, mikor félelem és rettegés kíséretében hajtotta fejét a kőre, Isten megjelent az eget és földet összekötő létra tetején, és azt ígerte: „*ahogyan atyáidat kísértem és áldásaimat beteljesítettem rajtuk, ahogyan vezettem őket, a botlásaik és bűneik ellenére is, úgy téged is kísérenni foglak*”.

Ha Isten csak úgy magában szemlélné bennünket, a bűneinket nézné, akkor könnyen lemondhatna rólunk. De Ő Krisztusban szemlél bennünket és nem azt nézi, hogy most kik vagyunk, hanem Krisztusban kivé válhatunk. Az ősatyák elmesélték fiaiknak, hogy Isten miként nyúlt bele az életükbe, miként jelent meg számukra és miként tapasztalták meg, hogy felettük is nyitva az ég. Ezt tesszük mi is, amikor szülőként, nagyszülőként, lelkészként, hitoktatóként elmeséljük a gyermekeknek, a konfirmandusoknak, hogy **Isten megnyitotta Krisztusban számunkra a menny kapuját.** Egy lelkész a konfirmáció előtti megbeszélés során a szülőknél azt mondta, hogy bizony szomorú a szíve, mert nem látja a fiatalokon azt, hogy megértették az evangélium lényegét. Nem is nagyon érdekli őket, hogy felettük is nyitva az ég. Hiába hallották, tanulták ezt, nem vált személyessé számukra az evangélium éltető ereje.

Jákob is így volt. Hatalmas hitbeli megtapasztalásokat éltek át felmenői, amelyeket meg is osztottak vele, de ez nem sokat jelentett számára. Talán hagyományt, vallási szokásokat, rendeleteket, viselkedési módokat, de nem többet. Ha többet jelentett volna számára, akkor nem csapja be testvérét és apját, nincs a szívében a vágy annak megszerzésére, ami nem az övé...

Van aggódni valónk a mai fiatalok, de úgy általában a 21. század embere Isten ismeretének hiánya miatt. De ha feltekintünk Bécs belvárosában a székesegyház tornyán elhelyezett művészi alkotásra, Jákob létrájára, akkor gondoljunk arra, hogy **felettünk nyitva az ég!** Ez azt jelenti, hogy **tart még a kegyelmi idő!**

A bűnei pusztájában bolyongó embert ma is keresi az Isten, amikor az élete bűnei és annak következményei elől menekül, amikor rettegés, gyomorgörcsök között szenderül álomba. Amikor a teljes elveszés és testi-lelki megsemmisülés küszöbén majdnem feladja... Akkor magától megnyílik az ég és rátekinthet Jézusra, aki a gólgotai kereszttel egyszer és mindenkorra megnyitotta számunkra is a mennyet.

Jó, hogy Bécs közepén ilyen szimbólum hívja fel a figyelmünket arra, hogy Isten kegyelme ma is kiárad az életünkre, bűneinkre, elfordulásunkra. **A 21. század minden nyomorúságát megelő embere számára is érvényes az ígélet: Én veled vagyok!**

Ha tehetjük, mondjuk el ezt minél több embernek, a szeretteinknek, a környezetünkben élőknek, hogy tudják mit jelent, mire mutat, kire mutat ez a művészi alkotás. Hadd ismerjék meg minél többen azt, hogy a nyomorúságos helyzetben nem ítélettel, hanem **kegyelemmel jön közel hozzánk az Isten.** Ámen

Elhangzott igehirdetés 2021. október 10-én (Képek: Internet)

Dr. Karvansky Mónika, református lelképásztor